ta ka ſind enne ſedda näinud ollewad," ütles kuñingas: „näita mulle oma tunnis-kirjad ülles, mis ſiño kiitmiſt töeks tewad!" — Miña ollen — kostis wõeras — kõige norem ſiño ſullasteſt, waſt ilja aego iñimeste ſeltſis ellamas, ſeſt algmiſeſt ſadik olli miño ello-aſſe põrgus, kus ma mitto tuhhat aastat pagganaid rõemustaſin! Agga enne kui ma ristimiſe ramatud ja paſſi teile näitan, tahhan ſiin lühhidelt enda kombeid ning teggusid kulutada. Kellel kõrw on, ſe kuulgo! Katk ja ſõdda, ehk mis niñe al kegi mu ello-mõrtſukas ſiin warjo-rigis ellab, ei ſa ta ial wõimuſe poleſt miñoga wõidelda; ehk kül miño wallitſus akkatuſel on, ſiiski tohhin ma julgeſt tõutada: et enne kui maa-ilm nelli ſadda aastad wañemaks jõuab, kõik iñimeſe ſuggo miño ikkes peab weddama, kus neñad iggapäw — otſego kerblaſed ſurmarohho waagna ümber — ulgakeſte mahha langewad. Ei ſa ſündinud laps eña rinnal, egga waña keppitugge naal roñitaw rauk miño kütkeſt peasma, waid iggameeſt kihhutab miño pil tantſima, kunni ta wimaks — parremaſt ſüddame-tunnistuſe nomimiſeſt olimata — waimo-priuſt kautab ja metſaliſe kombel auda langeb. — Suggulaſe-, werre- ja sõbruſeſiddemed tahhan ma katki katkeda, nõnda et wannemad laste ja lapſed wañemate mõrtſukaks peawad ſama; kurjad iñud tahhan ma lõpmata kihhutada ja ued tõbbed ja willetſuſed ma-ilma

ſünnitada; — isſe eñeſe-tapjale ſaan ma nugga ihhuma ja kõit karutama, abbiello ſeiſuſe õnſat rahho põlwe rikkuma, rahwaſt ullama ning mässama ſüttitama, et iggamees melemõistuſt jalgadega akkab tallama ja ullemalt kui põrgoline jändama. — Wilja-iwwad, mis Jummala eldus iggapäwaſeks leiwa-pallukeſeks põllul ſeadis kaswama, ſawad iñimeſed miño ſundmiſt mõda tulle weeks ümbermoondama; ſedda põrgomärga ſawad neñad lakkuma, mis neid kurraditega wendlikku ſeiſuſesſe ſadab ja iggaweſt põrgoorjaks teeb. Miño wõimus ſaab aega mõda kõige iñimeſte ſuggudele ärraneedmiſeks, ja kui aasta-ſaddade pärraſt maa-ilm ſelle poleſt targemaks lähheb, et tõbbede wasto rohtu leiab, ehk muul kombel neid mõistab wähhentada, ſõddimiſt ning taplemiſt mahha jättab ja katko wasto wahhid rigi piridele ſeab: ſiis ſaab miño wolli ning melewald üksnes ma-ilmas wallitſema! Ja kui ſiin ja ſeal mõñingad peakſid julguma miño wasto üllestõusma ehk miño teniſtuſt akkata laitma, kül ſiis miño jüngrid tuhhandete kaupa ſeltſis ſähherduſe uendajate wasto ruttawad sõddima, ſeſt et rahha-ahnus ja rahwa ruñaluſeſt kaſſopüüdmine iggas paigas miño lippo al ſawad wõitlema, ja piñedus ning arrimata kombe wõtwad mind oña rinnal iñetada ja oletuſe rüppes mind ülleskaswatada. Kes teie ulgaſt, ſurma- nink warjo-rigi abbimehhed! jõuab ennam ukkatuſt iñimeſtele ſata?! — Kui üksi